

[Gert Petersen]

Jeg taler om et lokalt fællesskab. Jeg taler ikke om, at det er en topstyrelse, der skal have den afgørende indflydelse, for det er SF også modstander af. Men vi er i høj grad tilhængere af, at medarbejderne i virksomhederne får en afgørende indflydelse. Det er det, som Venstre ikke vil være med til, og det kan egentlig godt undre.

Venstre er vokset op sammen med andelsbevægelsen. Tænk, hvis de danske bønder, de danske landmænd, i forrige århundrede havde splittet sig op og havde været så individualistiske, at kun hver enkelt måtte søge indflydelse og man ikke accepterede andet!

Tænk, hvis de havde gjort det! Så havde Danmark ikke været det rimelige samfund, som det trods alt er. Men de gjorde noget andet: De sluttede sig sammen i andelsbevægelsen. Og det er noget af den samme reform, der kan ligge i en rigtig gennemført pensionsreform med demokratiske fonde bygget op på basis af en sådan reform.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt starte med at sige, at efter hr. Gert Petersens udredning om, hvad Venstre egentlig vil, kan jeg ikke længere finde ud af, hvad Venstre egentlig vil. Men det kan være, der kommer et svar enten fra hr. Ivar Hansen eller måske senere fra statsministeren, for jeg synes, som resten af debatten har formet sig, at det har været en ualmindelig tynd kop te.

Både statsministerens åbningstale, debatten her i dag fra regeringens side og statsministerens svar har været sådan, at man faktisk ville ønske, at denne debat var blevet aflyst.

Det er klart, at når statsministeren sidder og fører forhandlinger med Socialdemokratiet, er det svært for regeringen at sige, hvad den egentlig vil, for man er bange for at hænge sig op på noget fast. Det er i virkeligheden det, der er sandheden, og statsministerens tale her til sidst var den tyndeste kop te, vi endnu har oplevet, og statsministeren sluttede af med at sige, at han så frem til at møde Socialdemokratiet i morgen.

Jeg synes, det er rystende, at statsministeren stadig væk kan have den indstilling, at han ser frem til at have et møde med Socialdemokraterne.

Jeg ved ikke, om der bliver flere indlæg, men jeg vil gerne fortsætte debatten om den tvungne

arbejdsmarkeds pension, som der er mere og mere der tyder på at regeringen sammen med Socialdemokratiet får indført.

Jeg er også tilfreds med, at hr. Gert Petersen bragte ATP-milliarderne ind i debatten. Er det virkelig ikke et tilstrækkelig afskrækkende eksempel for regeringen til, at den indser, at den slags skal Folketinget fremover holde fingrene langt, langt væk fra? Jeg synes, det burde være det, og jeg synes overhovedet ikke, det er noget, Folketinget burde bruge tid eller kræfter på.

Til gengæld burde Folketinget bruge tid og kræfter på, at den enkelte får mere hjem til sig selv i lønningsposen, så den enkelte i højere grad får lejlighed til at spare op til sig selv – i stedet for, at det er Folketinget, som begynder at blande sig i noget, som slet ikke er Folketingets opgave.

Det bliver med meget skarp modstand fra Fremskridtspartiet. Det er 100 pct. sikkert.

Så vil jeg godt sige til hr. Svend Auken, at det ikke var første gang, vi indgik et forlig med regeringen, da der blev indgået forlig om sidste års finanslov. Vi har indgået flere forlig med regeringen uden om Socialdemokraterne, og fra Fremskridtspartiets side håber vi naturligvis, at der bliver mere at indgå forlig med regeringen om. Vi vil slet ikke se bort fra muligheden, selv om jeg nok må sige, at efter statsministerens åbningstale og efter statsministerens tale i dag er der ikke rigtig nogen muligheder i øjeblikket.

Men hvor Fremskridtspartiet kan komme ind og få indflydelse og få noget af sin egen politik ført igennem, vil vi fortsætte med at gøre det, også selv om vi indimellem er nødt til at sluge nogle bitre piller, som vi var det i forbindelse med medicintilskuddene.

Så må jeg sige til hr. Svend Auken, når man nu bliver ved med at tale om medicintilskuddene, at vi jo ikke har været med i de store projekter, som Socialdemokratiet har været med til, bl.a. Storebæltsprojektet. Da havde man ikke de syge og de gamle i tankerne. Da ønskede man ikke, at pengene skulle bruges til dem. På det tidspunkt tænkte Fremskridtspartiet på de syge og de gamle, som hr. Svend Auken ynder at være fortaler for, og mente, at de havde større brug for pengene end et Storebæltsprojekt, som i den grad har været en skandale, og som heller ikke var noget, Folketinget skulle blande sig i.

Hele flytningelovgivningen har Fremskridtspartiet ikke haft lod og del i. Det er også